

че е фактъ какво послѣдния избѣгаль отъ Сливенъ въ 1800 г. поради убийството на своята роднина.

Споредъ Баба Димитрица Пановката, *Андонъ* ималъ синъ и дъщеря, но първия билъ „развѣй прахъ“, затова той осиновилъ зетя си. По Ст. П. Стефановъ, Андоновата дъщеря, която отраснала въ Брашовъ, оженила се за нѣкой си „Думба“, когото Андонъ пратилъ заедно съ дъщеря си на учение въ „Парижъ“. Брата на „Думба“ е билъ на австрийска служба и за принесени заслуги е билъ направенъ „баронъ“. Това разправялъ българския първенецъ въ Виена *Паница*.

Пакъ по разказа на Ст. Стефановъ, Андоновия синъ, който е слѣдвалъ военна академия въ Мюнхенъ, съ избора на *Отонъ* за гръцки князь заминалъ съ него въ Атина и постъпилъ на гръцка служба. Първи той въвелъ дуела въ Гърция.

Стария Сливенски живописецъ Добровичъ, който дълго врѣме е билъ въ Атина слѣдъ 1830 г., е познавалъ лично своя съгражданинъ.¹⁾

Казаното до тукъ за Андона и сина му, основано на мѣстни данни, почти напълно съвпада и съ думитѣ на Атинския професоръ *Казасисъ*, който има добрината да ни послужи. Той ще е разпиталъ самитѣ внуци на Андона, които сж и до днесъ живи въ Атина.

„*Антонио Иоану*, казва Казасисъ, е родомъ отъ градъ *Silimon* (Сливенъ), въ „Тракия“, но днесъ града принадлежи къмъ „Източна Румелия“²⁾. Той билъ богатъ търговецъ или по-скоро — собственикъ на имоти.³⁾ Жена му се наричала *Катерина*. Взелъ участие въ приготовленията на гръцката революция и спомогналъ на хетериститѣ съ голѣма сума пари. Турското правителство се научава за това и рѣшава да го съсипе, нѣщо което принудило *Антонио Иоану* да напусне родния си градъ и да избѣга въ Брашовъ“.⁴⁾

¹⁾ Дядо Дим. Добровичъ Пехливановъ се канѣше да се отнесе до познайника си скулпторъ Грутосъ въ Атина за допълнителни свѣдения по сждбата на Андоновия синъ, но умрѣ прѣди да ни каже известно дали е писалъ въ Атина.

²⁾ Съмняваме се, дали почтения професоръ щѣше да ни послужи, ако нарочно не бѣхме се придържали о гръцкитѣ понятия за българската география и история.

³⁾ Прѣдавамъ буквално думитѣ на Казасисъ.

⁴⁾ Андонъ Ивановъ се прѣселва въ Брашовъ прѣзъ 1800 г. Ако се върва на горнитѣ свѣдения, биха могли да се дадатъ нѣкои нови освѣтления по революционнитѣ приготовления въ България прѣди 1800 г., като плодъ отъ дѣйността на Рига съ или продължение отъ тия въ 1769, когато пострадали много Пловдивски чорбаджии, както пише младия Папаригопуло.